

— Naar De spørger mig, om der findes en saadan Børnedemimonde i Aarhus, maa jeg sige: ja desværre. Det er Pigebørn i 14 Aars Alderen og der omkring. Ja, fornylig blev der endog hertil indbragt et saadant Pigebarn paa kun elleve Aar. En saa lav Alder er dog heldigvis en Sjældenhed, men det er almindeligt at træffe Piger, som gaar til Præsten, trækkende paa Gaderne. En Del af dem holder til ved Havnen hos Søfolkene, som tager dem med om Bord. Det er hændet, at Pigerne har været om Bord i flere Døgn. Og hvis man ser indenfor i flere af de Beværtninger, hvor der om Aftenen er Musik, vil man træffe mange Piger i en saa ung Alder, at man forundret spørger sig selv, om disse Pigebørn da hverken har Hjem eller Forældre. Man burde have en Lov, som forbød unge Piger at gaa paa Beværtning.“

I mange Tilfælde er Pigebørnene ikke at bebrejde noget. Det er Hjemmene, som har ødelagt dem. Det er maaske uægte Børn, hvis Forældre lever sammen som Mand og Kone, maaske gaar Forældrene paa Arbejde fra Morgen til Aften og kan ikke bekymre sig om Børnenes Færden. Men naturligvis er der ogsaa Forældre, som er ligeglade med, hvad deres Døtre tager sig til.

Værgeraadet skrider ofte ind, og vi faar saa Pigerne hertil og beholder dem, til de er 18 Aar, eller anbringer dem i gode Pladser. Men de er mærkede for Livet i de fleste Tilfælde.

Hvad der gør det vanskeligt at afgøre Pigernes Alder, naar man ser dem paa Beværtninger eller paa Gaden sammen med Herrer, er, at de søger at klæde sig, som de var meget ældre,

end de er. Saadanne ubestemmelige, der lige saa godt kan være 14, som 18—20 Aar, vil De træffe en Del af, hvis De gaar en Tur om Aftenen i vore Anlæg og Skove eller ved Havnen. Og det er en Skam at se, med hvilken Letsindighed de kaster deres Ungdom i Grams efter rigtig demimondænt Mønster.“

(Efter „Aarhus Stiftstidende“).

Mødremøter.

Jeg har i mange aar arbeidet for sedelighetssaken og er blit mer og mer interessert for dette saa betydningsfulde arbejde. I Kristiania sedelighetsforening har arbeidet i de senere aar mer og mer gaat i praktisk retning, og det er vort haab og inderlige bøn, at flere og flere vil faa øinene op for nødvendigheten og nytten av dette saa samfundsbevarende og samfundsgavnligge arbejde.

Jeg tror grunden til, at vi ofte møter saa liten forstaaelse for nytten av sedelighetsarbeidet, kommer av, at de færreste egentligt ikke kender større til vort arbejde. Endnu for faa dage siden blev jeg ordentlig haanet, fordi jeg vilde være med i sedelighetsbestyrelsen. En meget flink, intelligent og god mor var den ivrigste i sine angreb og latterliggjørelse av vort arbejde.

Jeg begyndte saa ganske rolig at fortælle litt om vort arbejde og dvælet især ved vort yndlingsarbeide: mødremøter. Jeg tror, de blev interessert og betydelig mer forstaaelsesfulde. Jeg vil gjerne faa lov til her i „Værn“ at slaa til lyd for denne sak. Jeg vil saa gjerne faa mange lykkelige velstillede